

1. Te-rem-tő Is - te - nünk, é - des A-tyánk né-künk!
Ha - tal - mas vagy, ir - gal - mad nagy:
Ín-sé-gem-ben, szükségemben, kér-lek, en-gem ne hagyj!

2. Szívem benned bízok, hozzád fohászkodok; / Nézz csendesen, kegyelmesen, / Fájdalmimon, bánatimon könyörülj kegyesen.
3. Tudom, hogy kegyelmed enyhít mindeneket, / Bús szíveket, sebeseket, / Szegénységben, betegségben ellankadt fejeket.
4. Jelen van az idő, hogy te, jó segítő, / Meghallgatod siralmimat, / Nékem adod tanácsodat, mert tudod sorsomat.
5. Megváltó Istenünk, szabadító Urunk: / Vagy paizsom, fő orvosom, / Reménységem, üdvösségem és gyönyörűségem.
6. Azért, ó, Jézusom, legbölcsebb orvosom, / Siess, siess, és lelkemnek, / Segítője légy testemnek, elepedt szívemnek!
7. Nálad lehetetlen, tudom, semmi sincsen. / Nyújtsd kezedet: bús szívemet, / Erősítsd bágyadt lelkemet, mert áldlak tégedet.
8. Szentlélek Istenünk, vigasztaló Urunk: / Bátoríts meg, oltalmazz meg, / Igaz hitben, szerelmedben minden jókkal áldj meg!
9. Keresztemben tűrést, adj boldog szenvedést, / Hogy abban ne zúgolódjak, / És búban ne tántorodjak, hozzád folyamodjam.
10. Légy erős gyámolom, csak rád támaszkodom. / E világi életemben, / Halálom után mennyégben véled legyek. Ámen.